

Lucie: Víc času by chtěl každý podle mě. Víc času na to, aby se mohl věnovat všem lidem, který (kteří) jsou mu blízký (blízci), všem svým koníčkům a zájmům. A ještě (ještě) k tomu se třeba vzdělávat a pracovat na svojem (svém) duševním rozvoji. Prostě víc času se hodí.

Andrea: Jo, já bych chtěla víc času a hlavně, co bych chtěla, tak bych chtěla, aby se člověk moh (mohl) někdy vrátit jako o něco nazpátek. Takže ideálně třeba do té (té) doby, když byl malej (malý). Protože toho si vůbec nevážíme. Ale zpětně to vidím, že každě (každý) ten rok, kdy jsem byla mladší, tak by se dalo dělat daleko víc věcí.

Michal: Určitě bych chtěl víc času. Dvacet čtyři hodin denně mi nestačí, to spím už dneska pět. A stačí mně teda pět hodin, což je velká výhoda, s mým krásným tady tímhle... Ne, dělám si srandu! A podstatou je, podle mě, že když budu mít víc času, tak budu stíhat víc věcí. A rád bych stíhal víc věcí, jenomže prostě člověk musí spát, musí jíst a někdy musím dělat ty povinnosti, které po mně někdo jako chce. Takže bych to ocenil.

Jolana: Ne. Ne. Já mám čas... To je takový (takové) relativní. Máme... každě (každý) máme úplně stejně času. Jenom je na nás, jak si ho rozvrhneme, jak ho promaříme. - Dobře, dobře. Takže jste úplně spokojená s tím, kolik máte času momentálně? - Jo. - Času dost. - Času dost.